

(1989)

13 Σεπτεμβρίου, 1989

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΟΥ ΣΤΡΑΤΗ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ. ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 159/88)

*Δημόσιοι Υπάλληλοι — Μεταθέσεις — Κριτήρια — Δικαστικός έλεγχος —
Αρχές, που τον διέπουν — Δημόσιο συμφέρον, προστασία δικαιωμάτων
υπαλλήλων, ίση μεταχείριση — Η Ε.Δ.Υ. οφείλει να δίδει βαρύτητα στις
απόψεις του Διευθυντή υπηρεσίας για τις ανάγκες της.*

5

Η επίδικη μετάθεση έγινε "για το συμφέρον της υπηρεσίας και ίση μεταχείριση του προσωπικού και λόγω της μακρόχρονης υπηρεσίας του Φιλίππου στην ύπαιθρο".

Με την επίδικη μετάθεση η Αιτούσα μετετέθη στην Παναγιά από την Πάφο, ενώ ο υπηρετών στην Παναγιά κ. Φιλίππου μετετέθη στην Πάφο.

10

Η Ε.Δ.Υ. εξήτασε ειδικά την ένσταση της Αιτούσας για την μετάθεση, που είχε βασισθή σε λόγους υγείας, αλλά δεν εδέχθη ότι με την μετάθεση θα υπήρχε πρόβλημα υγείας.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την Αίτηση Ακυρώσεως, απεφάσισε:

1. Η μετάθεση είναι αναγκαίο μέτρο για σκοπούς εύρυθμης λειτουργίας της Δημοσίας Υπηρεσίας, για το γενικό δημόσιο συμφέρον, την προστασία των νομίμων δικαιωμάτων και την ίση

20

μεταχείριση των υπαλλήλων. Προηγείται το δημόσιο συμφέρον.

2. Η Ε.Δ.Υ. οφείλει να δίδει βαρύτητα στις απόψεις του Διευθυντή υπηρεσίας για τις ανάγκες της.

5

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

10 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Nedjati v. Republic 2 R.S.C.C. 78,

Zachariou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 969,

15

Sentonaris v. Greek Communal Chamber 1964 C.L.R. 300,

Vaféadis v. Republic 1964 C.L.R. 454,

20

Pilatsis v. Republic (1968) 3 C.L.R. 707.

Pierides v. Republic (1969) 3 C.L.R. 274.

Papantoniou v. Republic (1969) 3 C.L.R. 460,

25

Mouzouris v. Republic (1972) 3 C.L.R. 43,

Matheou v. Republic (1972) 3 C.L.R. 304,

30

Lazarou v. Republic (1973) 3 C.L.R. 82,

Damianou v. Republic (1973) 3 C.L.R. 282,

Karayiannis v. Republic (1980) 3 C.L.R. 39,

35

Sofocleous v. Republic (1982) 3 C.L.R. 786,

Isaias v. Republic (1985) 3 C.L.R. 490,

40

Papadopoulos v. Republic (1986) 3 C.L.R. 865,

Demetriou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2326,

Kammitis v. Republic (1987) 3 C.L.R. 384,

Poyiatzis v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1003.

Προσφυγή.

5

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας για μετάθεση της αιτήτριας από το φαρμακείο του Νοσοκομείου Πάφου στο φαρμακείο του Αγροτικού Υγειονομικού Κέντρου Παναγιάς.

10

A. Σ. Αγγελίδης, για την Αιτήτρια.

A. Πατασάββας, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

15

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η αιτήτρια είναι φαρμακοποιός στη Δημόσια Υπηρεσία. Με την παρούσα προσφυγή η αιτήτρια ζητά ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (η "Επιτροπή") για μετάθεσή της από το φαρμακείο του Νοσοκομείου Πάφου στο φαρμακείο του Αγροτικού Υγειονομικού Κέντρου Παναγιάς, από 8 Φεβρουαρίου, 1988.

20

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Υγείας υπόβαλε εισήγηση σύμφωνα με πρόταση του διευθυντή φαρμακευτικών Υπηρεσιών, (ο "Διευθυντής") στην Επιτροπή για μετάθεση της αιτήτριας από το Νοσοκομείο Πάφου στο Φαρμακείο του Αγροτικού Υγειονομικού Κέντρου Παναγιάς από 1η Αυγούστου 1987. Η αιτήτρια υπόβαλε ένσταση για λόγους υγείας. Στις 24 Μαρτίου, 1987, εξετάστηκε από Ιατροσυμβούλιο και η Έκθεσή του στάληκε στην Επιτροπή καθώς και Πίνακας των φαρμακοποιών που υπηρετούσαν στην επαρχία Πάφου, στον οποίο αναφέρονται η οικογενειακή κατάσταση, ηλικία, αριθμός και ηλικία παιδιών, προβλήματα υγείας, υπηρεσία στην ύπαιθρο, κ.λ.π.

25

30

35

Η Επιτροπή στις 27 Ιουνίου, 1987, εξέτασε την πρόταση μετάθεσης του Φίλιππου Φιλίππου από Παναγιά στην Πάφο και της αιτήτριας από Πάφο στην Παναγιά. Έκρινε ότι τα στοιχεία ενώπιόν της ήταν ελλιπή και ζήτησε από το Διευθυντή να διαβιβάσει στην Επιτροπή: (α) τις παραστάσεις

40

που υπόβαλε η αιτήτρια εναντίον της προτεινόμενης μετάθεσής της, (β) να μεριμνήσει ώστε να υπάρξει γνωμοδότηση του Ιατροσυμβουλίου σχετικά με το κατά πόσο η μετάθεση της αιτήτριας δυνατό να επιδεινώσει την κατάσταση της ή να της δημιουργήσει οποιοδήποτε πρόβλημα, και (γ) να εξηγήσει γιατί θα εξυπηρετηθεί το συμφέρον της Υπηρεσίας με τις προτεινόμενες μεταθέσεις.

Η αιτήτρια στις 17 Δεκεμβρίου, 1987, εξετάστηκε από Ιατροσυμβούλιο, που αποτελείτο από τέσσερις γιατρούς τριών ειδικοτήτων, σχετικά με το παράπονό της ότι παρουσιάζει γυναικολογικά προβλήματα τα οποία τη δυσκολεύουν να ταξιδεύει καθημερινά. Η γνωμάτευση του Ιατροσυμβουλίου ήταν ότι: “αφού λαμβάνει την κατάλληλη θεραπεία κανένα πρόβλημα δεν θα δημιουργήσει η τοποθέτησή της εις το Αγροτικό Υγειονομικό Κέντρο Παναγιάς.”

Ο Διευθυντής στις 5 Ιανουαρίου, 1988, έστειλε στην Επιτροπή την ένσταση της αιτήτριας, τη γνωμοδότηση του Ιατροσυμβουλίου, ημερομηνίας 17 Δεκεμβρίου, 1987, και εξήγησε περαιτέρω ότι οι μεταθέσεις προτείνονται με σκοπό την ίση μεταχείριση του προσωπικού και λόγω μακρόχρονης υπηρεσίας του κ. Φιλίππου στην ύπαιθρο (67 μήνες μέχρι σήμερα).

Η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη τα ενώπιόν της στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων και των παραστάσεων της αιτήτριας και των απόψεων του Διευθυντή, αποφάσισε προς το συμφέρον της Υπηρεσίας τις μεταθέσεις που προτάθηκαν από 8 Φεβρουαρίου, 1988.

Η νομιμότητα της επίδικης απόφασης προσβάλλεται για τους πιο κάτω λόγους:-

1. Δεν έγινε η δέουσα έρευνα.
2. Στερείται αιτιολογίας, και
3. Η αιτήτρια δεν έτυχε ίσης μεταχείρισης.

Η μετάθεση είναι αναγκαίο μέτρο για σκοπούς εύρυθμης λειτουργίας της Δημόσιας υπηρεσίας, για το γενικό δημόσιο συμφέρον, την προστασία των νομίμων δικαιωμάτων ή συμφερόντων των μελών της Δημόσιας Υπηρεσίας και την ίση μεταχείριση των υπαλλήλων. Ο κυριότερος λόγος βεβαίως είναι το

δημόσιο συμφέρον. Ο συνταγματικός και ο κοινός νομοθέτης έδωσε την εξουσία της μετάθεσης αποκλειστικά στην Επιτροπή, ένα ανεξάρτητο όργανο, για δύο λόγους: Τη διασφάλιση της αποδοτικότητας και της κανονικής λειτουργίας της Δημόσιας Υπηρεσίας της Δημοκρατίας και την προστασία των νομίμων συμφερόντων των δημοσίων υπαλλήλων - (Ahmed Nedjati and The Republic (Chief Customs Officer) 2 R.S.C.C. 78, 82, Zachariou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 969). 5

Οι αρχές που διέπουν τη μετάθεση και το δικαστικό έλεγχο αυτής έχουν αναπτυχθεί από το Δικαστήριο αυτό σε μεγάλο αριθμό υποθέσεων. (Βλ.. μεταξύ άλλων, Stavros Sentonaris and The Greek Communal Chamber, through The Director of Greek Education, 1964 C.L.R. 300, Costas Vafeadis and The Republic of Cyprus, through The Public Service Commission, 1964 C.L.R. 454, Simos Pilatsis v. Republic (Minister of Education and Another) (1968) 3 C.L.R. 707, Nicos Pierides v., Republic (Public Service Commission) (1969) 3 C.L.R. 274, Demetra Papantoniou v. Republic (Public Service Commission) (1969) 3 C.L.R. 460, Christos P. Mouzouris v. Republic (Public Service Commission) (1972) 3 C.L.R. 43, Andreas Matheou v. Republic (Public Service Commission) (1972) 3 C.L.R. 304, Sofoclis Lazarou v. Republic (Educational Service Committee) (1973) 3 C.L.R. 82, 90, Damianos K. Damianou v. Republic (Minister of Interior and Another) (1973) 3 C.L.R. 282, Karayiannis v. Republic (1980) 3 C.L.R. 39, Sofocleous v. Republic (1982) 3 C.L.R. 786, 795, Isaias v. Republic (1985) 3 C.L.R. 490, 491, 492, Papadopoulos v. Republic (1986) 3 C.L.R. 865, Zachariou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 969, Demetriou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2326, Kammitsis v. Republic (1987) 3 C.L.R. 384, Poyiatzis v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1003, 1008). 10
15
20
25
30

Στην υπόθεση Kammitsis (ανωτέρω) ο Δικαστής κ. Δημητριάδης έκαμε ένα ταξινομημένο περίγραμμα των αρχών που διέπουν την επέμβαση του Δικαστηρίου σε μεταθέσεις δημοσίων υπαλλήλων. 35

Μεταθέσεις δημοσίων υπαλλήλων κατά τεκμήριο γίνονται για το γενικό δημόσιο συμφέρον. Η εκτίμηση των αναγκών της Υπηρεσίας είναι στην αποκλειστική αρμοδιότητα των διοικητικών οργάνων. Οι ανάγκες της Υπηρεσίας εκτιμούνται καλύ- 40

5 τερα από τον Υπεύθυνο Διευθυντή του τμήματος. Η επιτροπή οφείλει να δίδει την αναγκαία βαρύτητα στις συστάσεις του Διευθυντή, εκτός εάν αυτές είναι αντίθετες με τα στοιχεία που περιβάλλουν μια συγκεκριμένη υπόθεση. Η Επιτροπή πρέπει να προβαίνει στην αναγκαία έρευνα των πραγματικών γεγονότων της Υπηρεσίας και του δημοσίου υπαλλήλου πριν εκδώσει απόφαση μετάθεσης.

10 Οι δημόσιοι υπάλληλοι δικαιούνται σε ίση μεταχείριση με βάση την αρχή της ισότητας. Η αρχή της ίσης μεταχείρισης πρέπει να εφαρμόζεται και στις περιπτώσεις των μεταθέσεων. Η αρχή της ισότητας επιβάλλει στην Επιτροπή ίση μεταχείριση ομοίων περιπτώσεων όπως άλλωστε και τη διάφορη μεταχείριση διαφόρων περιπτώσεων. Μετάθεση που πάσχει από
15 πλάνη περί τα πράγματα είναι ακυρωτέα.

20 Ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίστηκε ότι η επιτροπή δεν έκαμε τη δέουσα έρευνα και ανέφερε χαρακτηριστικά ότι η επιτροπή δεν ζήτησε ιατρική έκθεση για τη φαρμακοποιό Μαρία Χ'Γιάννη, ούτε ερευνήσε την ανάγκη παρουσίας της Κωνσταντινίδου στην Πάφο για τα δύο ανήλικα παιδιά της.

25 Στον Πίνακα που είχε ενώπιόν της η Επιτροπή αναφέρεται για την κα Χ'Γιάννη "Αντικατάσταση μηριαίου οστού του δεξιού ποδιού.

----- Δεν μπορεί να ταξιδεύει." Όλα τα στοιχεία αναφορικά με την Κωνσταντινίδου ήταν ενώπιον της Επιτροπής.

30 Το Δικαστήριο, αφού έλαβε υπόψη του όλα τα ενώπιόν του στοιχεία, κατάληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή έκαμε τη δέουσα στις περιστάσεις της υπόθεσης έρευνα.

35 Η αιτήτρια υπηρέτησε στην ύπαιθρο από 28 Ιουλίου, 1972, μέχρι 1η Ιουνίου, 1976, 46 μήνες, ενώ ο Φιλίππου 67 μήνες μέχρι την ημέρα της προσβαλλόμενης απόφασης.

40 Η αιτιολογία της κρινόμενης απόφασης περιλαμβάνεται μερικώς στην ίδια και συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου. Η αιτιολογία που προσβάλλεται: "το συμφέρον της υπηρεσίας και ίση μεταχείριση του προσωπικού και λόγω μακρόχρονης υπηρεσίας του Φιλίππου στην ύπαιθρο" είναι

επαρκής και σαφής.

Η Επιτροπή εφάρμοσε την αρχή της ίσης μεταχείρισης και πραγματικά η μετάθεση αυτή έγινε για σκοπούς υπηρεσιακής ισότητας των φαρμακοποιών που υπηρετούσαν στην Πάφο σε συνάρτηση με τις αντικειμενικές περιστάσεις. 5

Η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Επιτροπή, λήφθηκε ύστερα από δέουσα έρευνα, είναι αιτιολογημένη και πάρθηκε για το δημόσιο συμφέρον που συμπεριλαμβάνει ανάλογη ίση υπηρεσιακή μεταχείριση των δημοσίων υπαλλήλων. 10

Η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Καμιά διαταγή για έξοδα. 15

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*